

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי ט"ו בחשוון תשע"ו

# שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: [n101@okmail.co.il](mailto:n101@okmail.co.il) פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

## סוטה - ב

1. **משנה - המקנא לאשתו צריך שני עדים לקינוי. האם גם בסתירה צריך שנים כדי להשקותה?**  
**לתנא קמא -** משקה על פי עד אחד או ע"פ עצמו, **לרבי יהושע -** על פי שנים.  
**כיצד הקינוי -** אם אמר לה בפני שנים אל תדברי עם איש פלוני, ודברה עמו - מותרת לביתה ובתרומה.  
 ורק אם אמר לה אל תסתרי ונכנסה עמו לבית הסתר ושהתה עמו כדי תומאה - אסורה עד שתשתה. ואם מת בלא בנים - חולצת ולא מתייבמת.
2. **מה הטעם לסדר המסכתות האחרונות?**  
 אחרי ששנה בכתובות פרק המדיר, שנה נדרים, אח"כ שנה נזיר שדומה לנדרים, אח"כ סוטה, כרבי - שנשמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך, שכל הרואה סוטה בקלקלה יזיר עצמו מן היין.  
**עוד למדנו - 'המקנא' משמע רק בדיעבד -** כיון שהתנא סבר שאסור לקנאות, כיון שמביא עצמו לידי תגר ואת אשתו לידי ניוול [אף אם היא טהורה].
3. **מה החילוק שלמדנו בין זיווג ראשון לזיווג שני?**  
 א. **זיווג ראשון -** רב: ארבעים יום קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני [וכן שדה פלוני לפלוני]  
 ב. **זיווג שני -** ריש לקיש: אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו, שנא': כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.  
 ואמר ר' יוחנן וקשין לזווגן כקריעת ים סוף, [מושיב יחידים וכו'].
4. **משמע ממשנתנו וכן מפורש במשנה לקמן שאם עד אחד מעיד שנבעלה לאחר קינוי וסתירה, נאמן, ואינה שותה. מה המקור לכך מהתורה?**  
 כתוב 'ועד' אין בה - והכוונה שנים, כיון שנאמר 'לא יקום עד אחד באיש', בנה אב: כל מקום שנאמר עד, הרי כאן שנים, עד שיפרוט לך הכתוב אחד.  
 וא"כ הפסוק אומר שאם עד אין בה, אין שנים אלא אחד, ואם היא לא נתפשה [נאנסה] - אסורה.
5. **מה הטעם שהוצרכו מקור לכך שעד כאן הכוונה שנים, הרי מגוף הפסוק כאן משמע כך - שאם נפרש ועד אחד אין בה, א"כ במה נאסרה?**  
**לולי המקור הנוסף היינו חושבים שכוונת הפסוק 'עד אחד אין נאמן בה',**  
 והקשו - לימוד זה מיותר, כיון שכבר מ'דבר דבר' מממון, נדע שצריך שנים כמו כל עדויות שבתורה.  
**ותירצו -** היינו חושבים שכיון שבסוטה שיש רגלים לדבר יש צד שנאמין בה אחד, ולכן הוצרך הפסוק לומר שאחד אינו נאמן.  
**לפי ההו"א -** והיא לא נתפשה אינו נסוב על 'ע"א אין נאמן בה', אלא שגם בשנים אסורה רק אם לא נאנסה.
6. **במה נחלקו רבי יהושע ורבי אליעזר האם צריך שני עדי סתירה?**  
**ר' יהושע -** 'בה' בעדות תומאה אחד נאמן - ולא בקינוי ולא בסתירה. ורבי אליעזר דרש רק 'בה' ולא בקינוי כיון שסתירה הוקשה לטומאה [ונסתרה היא נטמאה] ואע"פ שקינוי גם הוקש לטומאה וגם הוא גרם לה להאיסר, עדיף להקיש לסתירה כיון שהיא אתחלתא דטומאה.
7. **לרבי יוסי ברבי יהודה בשם ר' אליעזר: קינוי מספיק ע"פ אחד ואפילו ע"פ עצמו, ולסתירה צריך שנים. מה טעמו ומה השיבו עליו חכמים?**  
 א. **טעמו -** 'בה', בטומאה מספיק אחד ולא בסתירה. אבל קינוי הוקש לטומאה. ואף שסתירה גם הוקשה לטומאה, זה לשיעור סתירה - כדי תומאה.  
 ב. **השיבו חכמים [למסקנת ביאור הגמרא] -** 'לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף' לאפשרות הבעל לאסור אשתו, כיון שיכול לטעון בשקר שקינא, לה, ואף למשנתנו [ר"א] אין לדבר סוף שיוכל לטעון בשקר שנסתרה, אך בתנאי שקינא ע"פ שנים,  
**אמנם עיקר החשש הוא אליבא דר' יוסי בר' יהודה, שלאחר שנסתרה יטען בשקר שקינא לה, ובאמת היא לא ידעה מזה.**  
**ר' חנינא מסורא -** לא יאמר אדם לאשתו בזמן הזה אל תסתרי עם פלוני, שמא הלכה כרביב"ז ותיסתר ואין לנו מי סוטה לבדוקה ותיאסר לעולם.
8. **מה המשמעות של לשון קינוי?**  
 א. **ריש לקיש -** דבר המטיל קנאה בינה לבין אחרים. כיון שסבר שמועיל קינוי על פי עצמו, ואנשים לא יבינו למה פורשת מהם.  
 ב. **בשם אבוי -** דבר המטיל קנאה בינו לבינה, וכיון שסבר קינוי על פי שנים עדים, אנשים ידעו למה פורשת ורק עם בעלה תתקוטט.  
 ג. **לפי ר"ל ואבוי -** משמע שאסור לבעל לקנא לה, ויש דעה שלישית שמותר לקנא שלא לגרום ריב, ולשיטתם קינוי הוא לשון התראה.